

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

СЕМАНТИКА КОЛОРОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ
МОВАХ: КРОСЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Студентки групи Пкор19-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська
Білоноженко Олександри Вікторівни

Науковий керівник:
Урядова Вікторія Денсіївна

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КОЛОРОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	6
1.1 Поняття кольору в лінгвістиці	6
1.2 Вивчення семантики колірної лексики української мови	10
1.3 Історія дослідження семантичного значення колоронімів в корейській мові	14
Висновки до Розділу 1	16
РОЗДІЛ 2. СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОЛОРОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	18
2.1 Семантичні особливості функціонування колоронімів в корейській та українській мовах	18
2.2 Колірна лексика у корейських та українських фразеологічних одиницях	27
Висновки до Розділу 2	33
ВИСНОВКИ	34
АНОТАЦІЯ	37
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	38

ВСТУП

Ключову роль у світосприйнятті людини відіграє колір. Присутній у всіх сферах життя, він допомагає нам оцінювати предмети і явища навколишнього середовища, а також впливає на наші емоції, настрої і психологію поведінки. З метою передати безмежний спектр кольорів люди, звичайно, звертаються до мови. Здатність значення кольору варіюватись у свідомості людини і викликати усякого роду почуття помітно відображається на лексичному складі кожної мови. Більш того, носії різних мов схильні мати відмінні уявлення про певні кольори і по-різному їх інтерпретувати, як от наприклад, в культурі одного етносу червоний може бути символом любові і краси, а в іншій – гніву і загрози. Це пояснюється тим, що історія народу, її культура і традиції, протягів років забарвлюють значення кольору для мовців, що потім можна помітити у мові.

Вибір колороніму, у тій чи іншій ситуації, залежить від сприйняття особою насиченості, яскравості і тональності кольорів, що, у свою чергу, є індивідуальною фізіологічною особливістю. Різноманітність та відсутність конкретики у найменуванні кольорів створюють нові можливості для семантичного аналізу колірної лексики. Сприйняття кольорів та їхніх значень в мові та культурі відображається у семантичних особливостях колоронімів. Залежно від емоційного навантаження і асоціацій, мовці обирають різні слова і вирази на позначення кольору. Не винятком є використання кольоропозначень у фразеологізмах, де їхнє значення також відрізняється у залежності від світогляду певної нації.

Актуальність нашої роботи впливає з недостатньої кількості наукових досліджень системи колоронімів і їх семантичних особливостей у корейській мові. Колірна лексика відіграє значну роль у мовленні та літературі, передаючи емоційний стан, культурні особливості і уявлення про традиції народу. Аналіз лексико-семантичних аспектів колоронімів є актуальним для розуміння їхнього впливу на світосприйняття мовців і відображення їх у самій мові. Обмежена кількість напрацювань українських лінгвістів, присвячених вивченню колірної термінології корейської мови, зумовлюють потребу у більшому заглибленні в дану тему для

зближення з корейським менталітетом і покращення знань корейської мови українськими фахівцями.

Метою дослідження є проведення детального вивчення семантичних особливостей колоронімів у корейській та українській мові, що враховує аналіз колірних лексем обох мов, їхнього символічного значення і емоційного забарвлення у свідомості носіїв мови і використання колоронімів у прямому і метафоричному значенні.

Досягнення поставленої мети включає в себе виконання наступних **завдань**:

1. Окреслити теоретичні засади дослідження поняття колороніму у лінгвістиці, звернувшись до попередніх напрацювань науковців;
2. Визначити основний розподіл колірних термінів в українській мові, розглянувши існуючі роботи українських мовознавців на дану тему;
3. Ознайомитись з історією вивчення семантичного значення кольороназв в корейській мові;
4. Підібрати матеріал для аналізу семантичних особливостей колоронімів обох мов;
5. Простежити специфіку вживання колірної лексики в корейській та українській мовах на наведених прикладах, визначити їхнє емоційне забарвлення для носіїв мови та порівняти відмінності використання;
6. Проаналізувати функціонування колоронімів у складі фразеологічних одиниць обох мов.

Об'єктом дослідження є лексика на позначення кольорів корейської та української мов.

Предметом дослідження є семантичні особливості колоронімів у корейській та українській мовах.

Матеріалом дослідження послуговували 38 лексичних одиниць корейської мови на позначення кольорів, приклади їх використання у словосполученнях і реченнях, 5 основних кольороназв української мови і приклади з ними; також 21 фразеологічна одиниця корейської мови і 20 українських фразеологізмів з колоронімами.

Методи нашого дослідження враховують компонентний аналіз, спрямований на вивчення семантичної структури колоронімів обох мов; контекстуальний та функціональний аналізу, що вивчає конотація кольороназв залежно від асоціацій носіїв мови і контексту; аналізу словникового складу мови з метою відбору колірних лексичних одиниць; лінгвістичний опис, який використовується для пояснення семантики і символіки колірних лексем; порівняльний і зіставний аналізи, сфокусовані на порівнянні семантичних характеристик колоронімів корейської та української мов.

Наукова новизна роботи полягає у детальному аналізі колірної лексики корейської мови і характеристиці семантичних особливостей колоронімів корейської та української мов, уперше досліджуючи з точки зору крослінгвістичного аспекту. Зважаючи на нестачу наукових напрацювань українських фахівців на тему колоронімів у корейській мові, наше дослідження є внеском у вивченні лексичного складу іноземної мови і семантичних особливостей лексичних одиниць на позначення кольорів, що допоможе наблизитись до розуміння корейського світогляду і культури та буде корисним для майбутніх українських спеціалістів.

Практичне значення нашого дослідження обумовлене використанням результатів роботи для подальшої підготовки українських фахівців-корейістів, задіяння роботи у ході навчального процесу або створення нових матеріалів для заглиблення у семантику корейської мови.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, п'яти підрозділів, висновків до розділів, загальних висновків і списку використаної літератури, що налічує 19 джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КОЛОРОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

1.1 Поняття кольору в лінгвістиці

Лексика на позначення кольорів має глибоке семантичне значення та важливу роль у створенні образів у тексті. Вона є невід’ємною складовою естетичних можливостей мови та допомагає формувати різноманітні образи в художніх творах. Чималий інтерес до лексики, пов’язаної з кольорами, пояснюється її семантичним багатством, різноманітністю та активним використанням у повсякденному житті і літературі. Саме тому науковці приділяють значну увагу цьому прошарку лексики та вивчають кольоропозначення в різних аспектах (Гримашевич, & Мельник, 2004).

За словами Семашко (2011) головним завданням лексем, які позначають кольори, є “називання за кольоровою ознакою предметів і явищ об’єктивної дійсності” (с. 352). Оскільки колірні лексеми формувалися протягом усієї історії розвитку мови і людства, і мають важливе значення для багатьох аспектів життя суспільства, вони вживаються фахівцями різних галузей. На додаток до лінгвістики, яка вивчає процес номінації кольорів, феномен кольору вивчається з точки зору багатьох наук: фізики, біології, фізіології, психології, етнографії, історії тощо (Семашко, 2011).

Як зауважує Жовтоног (2018), ще з давніх часів люди надавали певні значення обмеженому діапазону кольорів. Ці кольори були пов’язані з важливими явищами та об’єктами в їхньому житті. Наприклад, у стародавніх африканських культурах три кольори мали символічне значення: “червоний, що асоціювався з вогнем і кров’ю, чорний – з землею і білий – з молоком матері як джерелом життя для дітей” (с. 324).

У свою чергу, Боса (2014) зазначає, що розвиток колірно-символічної системи тісно переплітається з панівними тенденціями літературної і художньої культури, підкреслюючи глибоке значення кольору як в індивідуальній, так і в суспільній

сферах. Кольори широко використовуються в повсякденному житті і професійній діяльності, слугуючи символами, які охоплюють цілі концепції та асоціативні ряди. Крім того, колір має важливе значення для традицій різних культур. Його вплив змінюється залежно від історичних контекстів і географічних умов, таким чином формуючи сприйняття кольору соціумом.

Зважаючи на те, що колір є невід'ємною частиною людського життя і свідомості, як було зазначено нами вище, колірні лексика викликає помітне захоплення лінгвістів. У галузі мовознавства колороніми досліджували такі вчені, як Б. Берлін, П. Кей, Є. Бартмінський, А. Вежбицька, І. Ковальська, О. Дзівак, І. Бабій і багато інших.

У сучасній лінгвістиці дослідження колористики перетворилося на окрему галузь, відому як лінгвістика кольору. Її основна мета полягає в тому, щоб зрозуміти лінгвістичне представлення кольору не лише через фізичні властивості, такі як відтінок, яскравість і насиченість, але також через розкриття їх лексичного розмаїття та основних структур. Це передбачає дослідження різних семантичних перетворень і символік, характерних для окремих етнічних груп (Семашко, 2011).

У своїй роботі Вишницька (2017) розглядає різні підходи вивчення колоронімів. Вона відзначає, що найвідомішими є антропологічний, психологічний, гендерний і лінгвокультурологічний підходи. Особливо інтригуючий і широко досліджений аспект кольору стосується його психологічного впливу на людей і його значення в таких сферах, як реклама, культура, психологія та політика.

Досліджуючи 20 мов і ретельно розглядаючи семантику колірних термінів ще в 78 мовах, Берлін і Кей (1969) прийшли до висновків, які суперечать твердженням Глісона та інших. Вони надали докази того, що всі мови мають універсальну систему базової категоризації кольорів. Берлін і Кей припускали, що розширення лексичної групи кольоропозначень у більшості мов відбувається з часом шляхом лексикалізації у дуже обмеженому, універсальному порядку. Крім того, Мак-Деніел (1972) стверджував, що ці універсалії походять від властивих аспектів людського сприйняття кольору. За словами мовознавця, сприйняття кольорів у людини

формується загальним набором нейрофізіологічних процесів, що утворює основу для загальних шаблонів у значеннях основних колірних термінів (Kay & McDaniel, 1978).

Власне Берлін і Кей є представниками антропологічного підходу вивчення колоронімів у лінгвістиці. У своїй роботі вони встановили, що універсальна система основних кольороназв включає 11 базових кольорів: білий, чорний, червоний, зелений, жовтий, синій, коричневий, фіолетовий, рожевий, оранжевий і сірий. Відповідно до гіпотези, висунутої Берліном і Кеєм, кожна мова містить терміни на позначення білого і чорного кольорів. Мовознавці стверджують, що базові колірні терміни служать основною одиницею позначення кольорів; їх кількість обмежена, а колір визначається такими атрибутами, як відтінок, яскравість і насиченість.

Жовтоног (2018) стверджує, що “кожен окремий колір має своє індивідуальне значення, яке набувалося протягом розвитку людства, а конкретно характером життєдіяльності багатьох поколінь” (с. 324). Основоположником психологічного підходу до аналізу колоронімів є Макс Люшер. З точки зору психологічного підходу, вивчається взаємозв'язок між кольором та емоціями людини, де певні емоції асоціюються із конкретними кольорами. Відповідно до цього підходу, кожен колір несе унікальне значення і викликає специфічні асоціації у мозку людини. Крім того, комбінації кольорів мають особливий вплив та ефект на людський мозок (Вишницька, 2017).

Згідно з лінгвокультурологічним підходом багато культурних аспектів залишаються незрозумілими без урахування значення кольору. Колір виступає як невід'ємний аспект культури, втілюючи різноманітні морально-етичні принципи. Він може відображати ставлення особистості до явищ навколишнього середовища. Діючи як значущий культурний елемент, колір полегшує характеристику та організацію об'єктів, суспільних перспектив, моральних та естетичних ідеалів (Вишницька, 2017).

Прихильники гендерного підходу в дослідженнях колоронімів стверджують, що існують відмінності між кольоровими термінами, які використовують жінки та чоловіки. Вважається, що жіночі лінгвістичні моделі є менш структурованими порівняно з чоловічими. На думку Дж. Р. Лакоффа, ці відмінності походять від різних соціальних ролей, призначених чоловікам і жінкам. Дослідження Лакоффа виявили

відмінності в кількості та специфіці колірних термінів між статтями, причому чоловіки, як правило, використовують менше кольоропозначень. Це спостереження підкреслює вплив соціального статусу на мовну поведінку. Дослідження кольору у зв'язку з гендерною динамікою збагачує розуміння використання колоронімів (Вишницька, 2017).

Лінгвісти, які спеціалізуються на когнітивній семантиці, також звертають свою увагу на колірні терміни. Комплексне дослідження цього аспекту міститься в працях польської лінгвістки А. Вежбицької. Метою її досліджень є опис мовних концепцій, пов'язаних із кольором, з особливим наголосом на інтеграції центрального поняття в семантичний аналіз цих концепцій. Це передбачає розгляд стійких асоціативних зв'язків між поняттям кольору та його прототипом. Вежбицька також наголошує на здатності кольорових прикметників викликати певні асоціації і зумовлювати появу в уяві реципієнта певних образів (Іншаков, 2013).

Семашко (2011) наголошує, що лінгвісти продовжують виявляти численні аспекти, які потребують подальшого дослідження, незважаючи на значний прогрес у дослідженні семантики кольору. Серед них – аналіз як кількісного, так і якісного складу колірних термінів у різних мовах. Вчена підтверджує, що “система кольоропозначень є однією з найдавніших термінологічних систем у мові” (с. 352).

Сукупність кольорів, яка сприймається людською зоровою системою, називається “кольоровим простором”, “кольоровим спектром” тощо (Іншаков, 2013, с. 190). Колороніми утворюють багату і розвинену лексико-семантичну групу, яка охоплює не лише номінації основних кольорів, а й численну кількість відтінків, які вказують на варіації інтенсивності кольору, тон і поєднання кольорів. Оскільки багатогранність колірної лексики, відіграє неабияке значення в повсякденному житті мовної спільноти, людському мисленні і психології, науковці зауважують на необхідності детального дослідження колоронімів з нових і різноманітних точок зору.

Отже, в першому підрозділі нами було розглянуто попередні дослідження колірної лексики мовознавцями. Було підкреслено, що колористика викликає значний інтерес науковців через її семантичну насиченість і активне використання у побуті і літературі. Також нами було виділено різні підходи вивчення колоронімів

лінгвістами, такі як антропологічний, психологічний, гендерний і лінгвокультурологічний. До того ж, було наголошено на необхідності подальшого дослідження лексико-семантичної групи кольороназв у сучасній мові.

1.2 Вивчення семантики колірної лексики української мови

Людське око має здатність розрізнити величезну кількість кольорів, але мова накладає кількісні обмеження на їхній словесний опис. Розподіл назв кольорів у різних культурах відображає унікальні асоціації, об'єктивну реальність, емоційну реакцію та естетичний досвід, накопичений поколіннями, тим самим ілюструючи суб'єктивну природу сприйняття кольору, що ґрунтується на колективному суспільному розвитку. Хоча фізичні властивості кольору залишаються незмінними в різних культурах, кожна мова розробляє власний метод класифікації колірною спектру. Отже, значні варіації, що спостерігаються в системах найменування кольорів у різних мовах, включаючи відмінності в кількості позначень кольорів і окресленні відтінків, виступають предметом зацікавлення для наукових досліджень (Семашко, 2011).

Термінологія кольоропозначень часто використовується у художній літературі і несе в собі багату семантичну глибину та виконує різні функції в контексті розповіді. Склад і кількість колірної лексики у кожній мові індивідуальний, і, як наслідок, це впливає на різні способи організації колоронімів у словниковому складі мови. Дослідження лексичного складу має вирішальне значення для аналізу літературних творів і виявлення лінгвостилістичних елементів, властивих унікальному стилю автора (Кара, 2016).

За словами Висоцького (1998), “кольороназви – композити здатні описувати широку гаму кольорів і відтінків, вони збагачують ЛСГ найменувань кольорів сучасної української мови” (с. 8). Як і в будь-якій мові, колірна термінологія складає значний прошарок української лексики, який є невід'ємною частиною щоденного життя нації. У свою чергу, це провокує лінгвістів до неспинного аналізу і дослідження

кольороназв в українській мові для кращого розуміння їх походження, класифікації і семантичних особливостей.

У своїй роботі Кара (2016) виділяє таких відомих українських мовознавців, які досліджували колороніми, як Н. Сологуб, Л. Пустовіт, С. Єрмоленко, Г. Яворська, В. Ковальська, І. Герасименко, І. Бабій, Л. Масенко, Н. Ленець, О. Нечитайло, Н. Дзюбишин-Мельник, Л. Ставицька та ін. У свою чергу Гримашевич та Мельник (2004) згадують, що А. Критенко окреслив стилістичні аспекти функціонування кольоропозначень, В.Горобець і О.Дзівак займались вивченням історії утворення окремих колоронімів в українській мові, а також А.Кириченко і Ю.Франчук досліджували структурно-семантичні типи колірних термінів.

Немає єдиної думки щодо поділу колірною спектру, як також немає певності в системах класифікації кольорів сучасних європейських мов. Подібно до згаданих нами раніше лінгвістів, Берліна і Кея, український вчений Іншаков (2013) згадує у своїй праці, що в східнослов'янській лінгвістиці визнається умовний набір з 11-и колірних термінів, враховуючи *білий, чорний, червоний, синій, жовтий, коричневий, сірий, зелений, фіолетовий, рожевий і оранжевий*, які закріпилися як основні елементи колірної лексики в українській мові. Також загальноприйнятим є поділ кольороназв на хроматичні, які утворюються шляхом синтезу трьох основних кольорів (жовтого, синього і червоного), і на ахроматичні – чорний, білий і сірий. Решта кольороназв вживається для передачі відтінку.

Український мовознавець А. Критенко, детально досліджуючи семантичний каркас колоронімів в українській мові, виокремлює первинні терміни (непохідні назви), такі як *синій, сірий, зелений*, які становлять ядро всієї лексико-семантичної категорії кольоропозначень, і вторинні терміни (наприклад, *білявий, червонястий* тощо), які семантично походять від первинних. Саме вторинні терміни виражають більш точні характеристики кольорів і відтінків (Іншаков, 2013).

На додаток, у своїй роботі Кара (2016) згадує найбільш загальний розподіл кольорів, який пропонує А. Кириченко: кольороназви, які позначають певну колірну якість (*синій, синюватий, темно-синій*), і ті, які описують барвистість предмета без вказівки на певний відтінок (*пістрявий, смугастий, барвистий*).

О. Дзівак вважає, що кожен колір має здатність змінюватись за колірним тоном, насиченістю і яскравістю. Науковець зазначає, що для певного кольору існують численні можливості найменування, причому кожна лексема висвітлює окрему характеристику лексичної основи. Наприклад, такі колороніми, як *червоний*, *темно-червоний*, *бордовий* і *рожевий*; кожен з них підкреслює різні аспекти одного загального поняття (Іншаков, 2013).

Подібно до багатьох інших груп слів, колороніми проходили через значні зміни протягом усієї історії української мови. На думку Кара (2016), дослідження назв кольорів українською мовою важливе як з точки зору їхнього сучасного вжитку, так і з історичної перспективи. Критенко (1963) ж зауважив, що “це не така проста справа, як може здаватися на перший погляд” (с. 98). Оскільки на відміну від таких базових колоронімів, як *зелений*, *жовтий* тощо, іноді трапляється метафоричне вживання колірної лексики, яке можна побачити в образному мовленні, літературних творах та інших контекстах.

У мові існує окрема категорія слів, відомих як прикметники, призначених для вираження узагальнених ознак предметів і явищ. Прикметники представляють ту частину мови, де значення властивості виявляється найбільш яскраво, послідовно виявляється в її семантиці, морфологічній структурі та синтаксичній функції. Гнучкість прикметники полягає в тому, що вони здатні з легкістю поєднуватись з різними іменниками (Гримашевич, & Мельник, 2004).

В своїй роботі Вишницька (2017) представляє такий розподіл прикметників-колоронімів, які зустрічаються у сучасній мові: прикметники, які набувають вторинної номінації (*малиновий*, *персиковий*, *буриштиновий*, *шоколадний*); прикметники, що не мають чіткої етіології (*бурий*, *вороний*, *алий*); неологізми та архаїзми (*смарагдовий*, *кораловий*); прикметники з обмеженою сполучуваністю (*білявий*, *карі очі*); запозичені прикметники (*індиго*, *хакі*, *охра*); термінологічні (*кобальт*, *ультрамарин*); okazіональні або авторські прикметники.

Висоцький (1998) виділяє такі мікрогрупи колірних прикметників:

1. прикметники, що безпосередньо виражають колір у називному значенні без додаткових семантичних компонентів (*білий*, *жовтий*, *синій* тощо), а також

запозичені з інших мов морфологічно адаптовані терміни (*бежевий, бордовий, оранжевий* тощо);

2. прикметники, які мають також додатковий семантичний компонент, який виникає при поєднанні кольору та іншої ознаки за допомогою зорового сприйняття (*золотистий, сріблястий, попелястий*);

3. складні прикметники – назви відтінків кольорів (*світло-сірий, блідоголубий, яскраво-синій*). Поділяються на прикметники, які виражають інтенсивність і яскравість відтінку (*густо-червоний, яскраво-жовтий, інтенсивно-зелений*) і емоційно-підсилюючі прикметники з додатковими характеристиками кольору (*ніжно-рожевий, зловісно-чорний, легкорожевий*) (Висоцький, 1998).

Семантичний обсяг назви кольору залежить від різноманітності предметів, з якими вона може поєднуватися. Деякі назви кольорів мають обмежений семантичний обсяг через їх асоціацію лише з деякими предметами. Наприклад, термін “карий” в основному пов’язаний з кольором очей і мастю коней, тоді як “електрик” зазвичай описує різновид тканини (Висоцький, 1998).

І навпаки, певні назви кольорів охоплюють широкий діапазон об’єктів. Наприклад, прикметник “білий” асоціюється з різними предметами, такими як сніг, молоко, крейда, вата, цукор, вишневий цвіт, папір, пшеничний хліб, світло тощо. Ці об’єкти визнані носіями білого кольору. Крім того, термін “білий” також можна застосувати метафорично до абстрактних об’єктів або понять, де він не обов’язково стосується кольору, як це видно у таких виразах, як “білий вірш”, “біла гарячка” або “білий, як сніг” (Висоцький, 1998).

Отже, у цьому підрозділі нами було розглянуто семантичні особливості колірної лексики в українській мові і обумовлено, що колороніми збагачують словниковий склад мови. Також, було проаналізовано різноманітні погляди українських мовознавців, які вивчали термінологію кольорів до цього, і визначено найпоширеніший розподіл кольороназв на первинні і вторинні. Крім цього, нами було представлено варіації розподілу лексико-семантичної групи колірних прикметників і наведено приклади вживання цих прикметників у прямому і метафоричному значеннях.

1.3 Історія дослідження семантичного значення колоронімів в корейській мові

Семантика охоплює всебічний спектр дослідження структури та функції мови. Виходячи за межі лінгвістики, вона перетинається з такими дисциплінами, як психологія, філософія, антропологія тощо. Сфокусована семантика на аналізі концепції семантичних полів. Дані поля, у свою чергу, стосуються кластерів слів, тісно взаємопов'язаних за значенням, часто об'єднаних під більш широким терміном. Усвідомлюючи цінність розуміння семантичних зв'язків, вчені наголошують на зростаючий інтерес до заглиблення в тонкощі семантичного аналізу (Kim, 1985).

Система корейських кольоропозначень відома своєю збагаченістю, до її складу входять як і власне корейські найменування кольорів, так і запозичені з китайської, японської і англійської мов. Проте, не дивлячись на це, дослідження системи колоронімів в корейській мові і її категоризація є дуже обмеженими. Тим не менш, деякі лінгвісти намагалися визначити “основні” колірні терміни та категорії в корейській мові. Берлін і Кей (1969) класифікували корейську мову як мову VII стадії, вказуючи на високий рівень диференціації колірних термінів. Спираючись на дані, зібрані протягом їхніх досліджень, вони припустили, що корейська мова має дванадцять основних термінів для одинадцяти різних категорій кольорів: *하얗다* (білий), *까맣다* (чорний), *빨갳다* (червоний), *파랗다* (зелений), *녹색* (зелений), *노랗다* (жовтий), *청색* (блакитний), *갈색* (коричневий), *자색* (фіолетовий), *등색* (оранжевий), *회색* (сірий) (Tyson, 1998). Однак Берлін і Кей зазначили, що якщо виключити зі списку терміни, похідні від запозичених китайських морфем, то вони б класифікували корейську мову як мову досконалої IV стадії. Ці п'ять основних власне корейських колірних терміни враховують *하얗다*, *까맣다*, *빨갳다*, *파랗다* та *노랗다* (Tyson, 1998).

Кескі-Сірмонс та Хікерсон (1977) виділили 11 дещо інших корейських основних колірних термінів: *까만색* – “чорний”, *하얀색* – “білий”, *빨간색* – “червоний”, *노란색* – “жовтий”, *초록색* – “зелений”, *파란색* – “блакитний”, *갈색* – “коричневий”, *보라색* – “фіолетовий”, *분홍색* – “рожевий”, *주황색* – “оранжевий” та *회색* – “сірий”.

Цікаво те, що перераховані терміни в більшості є колоронімами китайського походження.

Таким чином, відповідно до розподілу Берліна і Кея, такі назви кольорів, як “레몬색” (лимонний) або “연어색” (лососевий), не вважаються основними назвами кольорів, оскільки вони описують кольори які відповідають конкретним об’єктам. Базові кольорозназви мають унікально представляти колір і не входити до інших категорій кольорів. Наприклад, хоча “스칼렛” (яскраво червоний) представляє окремий відтінок, він підпадає під ширшу категорію червоного, що позбавляє його права на назву основного кольору. Крім того, базові колороніми не повинні обмежуватися лише описом кольору конкретних об’єктів; наприклад, “금발색” (русявий/блонд) не може бути основним кольором, оскільки він стосується лише кольору волосся або меблів (오, & 김, 1997).

Корейська культура різко контрастує європейськими кольоровими традиціями, оскільки колір у корейській культурі не лише має емоційне забарвлення, але й несе в собі специфічний зміст і функціональне значення. У Давній Кореї особи, які належали до певних соціальних груп, були зобов’язані носити одяг, характерний для своєї спільноти. За кольором і стилем їхнього одягу визначали їх походження, професію та соціальний статус, а матеріал вказував на рівень достатку (Семеряко, 2020).

Для корейської мови також притаманний феномен “grue”, а саме змішування категорій синього та зеленого кольорів, де один і той самий термін використовується для опису синіх і зелених об’єктів, таких як, наприклад, зелена трава і блакитне небо. У корейській мові є три колірні терміни для найменування синього і зеленого. Перший – корейський термін “파랑다”, який найкраще можна описати як «синьо-зелений» і використовується як синоніми для об’єктів, які можуть бути як синіми, так і зеленими. До того ж, корейська мова прийняла два різних китайських колороніми, “청색” і “녹색”, спеціально для позначення окремо синього і зеленого. Однак історично склалося так, що корейська мова надає перевагу використанню рідного корейського терміну, аніж більш чіткими китайськими кольороназвам (Posson, 2018).

Припускається, що мови з обмеженим складом колірної лексики можуть демонструвати еквіваленти феномену “grue”. Кім (1985) погоджується з тим, що це

твердження здається слухним, особливо враховуючи, що лише п'ять власне корейських колоронімів вважаються основними. Появу неправильних назв кольорів, можна пояснити тим фактом, що синій колір був концептуалізований раніше зеленого в еволюції корейської мови. Отже, корейці, можливо, узагальнили поняття “파랗다” , щоб охопити зелений колір, який спочатку був відсутній у їхній системі кольорів. По суті, “파랗다” в основному позначало синій, а не ширшу категорію “grue” (Kim, 1985).

Глибина основної колірної лексики корейської мови сприяє помітному розширенню обсягу неосновних, побічних кольороназв. Водночас розбіжності в культурному сприйнятті кольору у кожної нації, що виявляється через асоціації, підкреслює національну та культурну специфіку мислення носіїв різних мов. Як збагачення словника корейської мови колоративами, так і особливості культурного сприйняття носіями мови колірних термінів, заохочують лінгвістів детальніше досліджувати цей пласт корейської лексики. На жаль, існує обмежена кількість напрацювань українських мовознавців з даної теми, що спонукає до подальшого аналізу колоронімів корейської мови, задля кращого розуміння культури Кореї і мислення мовців.

Отже, в цьому підрозділі нами було розглянуто попередні дослідження науковців присвячені значенню колоронімів в корейській мові. Було наведено приклади класифікації колоронімів і наведено приклади колірних термінів. Зокрема, нами було наголошено на необхідності глибшого вивчення специфіки колірної лексики корейської мови українськими лінгвістами, оскільки це є суттєвим для подальшого розвитку корейістики в Україні.

Висновки до Розділу 1

Підсумовуючи Розділ 1, нами було опрацьовано попередні дослідження науковців, які розглядали поняття кольору в лінгвістиці. Завдяки своїй семантичній насиченості і широкому вживанню у повсякденному житті та літературі, колористика користується значною популярністю у мовознавців. Також було розглянуті варіації

вивчення колірної лексики з точки зору різних підходів: антропологічного, психологічного, гендерного і лінгвокультурологічного. Більш того, нами було наголошено, що лексико-семантична група колоронімів потребує подальшого дослідження.

У цьому розділі ми заглибились у семантичні особливості колірної термінології в українській мові та з'ясували, як кольорові терміни збагачують словниковий склад мови. Ми також проаналізували різноманітні точки зору українських мовознавців, які раніше вивчали колороніми, і визначили найпоширенішу класифікацію колірних термінів на первинні і вторинні категорії. Крім того, нами було наведено різновиди розподілу лексико-семантичної групи кольорових прикметників і наведено приклади їх вживання як у прямому, так і в метафоричному значеннях.

Нарешті, у цьому розділі ми розглянули попередні дослідження вчених, які зосереджувалися на особливостях колірних термінів у корейській мові. Ми представили приклади класифікації колірної лексики і навели приклади кольоропозначень. Зокрема, нами було акцентовано увагу на необхідності глибшого дослідження лексики на позначення кольору в корейській мові власне українськими спеціалістами, оскільки це вкрай необхідно для подальшого розвитку української корейстики.

РОЗДІЛ 2

СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОЛОРОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

2.1 Семантична особливості функціонування колоронімів в корейській та українській мовах

Як нами було зазначено у Розділі 1, колірна лексика неабияк наповнює і збагачує словниковий склад будь-якої мови. Це зумовлює потребу у детальному дослідженні групи слів на позначення кольору в корейській мові, оскільки вона не є винятком і, так само як і українська мова, сповнена колірною термінологією. Розуміння культурних і соціальних нюансів корейського менталітету за допомогою аналізу колоронімів має вирішальне значення для українських лінгвістів, які прагнуть заглибитися у вивчення мови та культури Кореї. Заглиблення в семантику кольору в мові забезпечує розуміння культурних перспектив і суспільних норм. Аналіз того, як різні мови класифікують і інтерпретують кольори, прояснює, як люди різних народів сприймають і розуміють світ. Отже, дослідження кольору як у мові залишається захоплюючою і багатовимірною сферою дослідження.

Функція кольороназв у мові полягає в тому, щоб зобразити характеристики об'єктів реального світу за допомогою представлення кольору. Подібними шляхами йде еволюція семантики кольору: збагачення структур змісту образними інтерпретаціями, розширення значень через нашарування емоційних відтінків і експресивних конотацій. Семантичні зрушення в цьому відношенні призводять до змін у вживанні прикметників, що позначають колір (Семашко, 2009).

У Розділі 1 нами було згадано, що на думку Берліна і Кея (1969), корейська мова має дванадцять основних колірних термінів: *하얗다* – “білий”, *까맣다* – “чорний”, *빨갳다* – “червоний”, *파랗다* – “зелений”, *녹색* – “зелений”, *노랗다* – “жовтий”, *청색* – “блакитний”, *갈색* – “коричневий”, *자색* – “фіолетовий”, *등색* – “оранжевий”, *회색* – “сірий”. Однак, згадуючи корейське поняття *오방색* – символізм п'яти корейських

традиційних кольорів, найважливішими кольорами в різних аспектах корейської культури вважаються *하얗다, 까맣다, 노랗다, 빨갳다* і *파랗다*. В традиційних корейських вченнях ці п'ять кольорів мають значення п'ятох природніх елементів: синій – дерево, червоний – вогонь, жовтий – земля, білий – метал, чорний – вода. Саме ці кольори найчастіше фігурують у корейському традиційному вбранні, картинах, музичних інструментах, архітектурі, традиційних символах і навіть корейській кухні.

Білий, як один з ахроматичних кольорів, частіше за все несе однакове концептуальне значення в більшості країнах світу, передаючи значення чогось доброго, світлого і невинного. Маючи позитивний відтінок, білий колір в обох культурах є символом чистоти, ніжності, справедливості і праведності. Також йому притаманна більш нейтральна ознака простоти і спокою, що закладено в культуру обох мов.

Ще з давніх часів білий колір відігравав значну роль у повсякденному житті і традиціях корейського народу. Його можна було побачити у традиційному вбранні ханбок, в їжі у вигляді білого рису і, звичайно, на прапорі Кореї, де білий фон символізує мир і злагоду. Так само в українській культурі білий колір асоціюється з вишиванкою – традиційним одягом, який був насичений символікою фізичного і духовного здоров'я і життєвої сили.

В корейській мові на позначення білого кольору використовуються такі лексеми, як *하얗다* – *하얀*, *희다* – *흰*, *허옇다* – *허연* (білуватий, блідий), *백색* – *백인* (від китайського ієрогліфа 白 (백) на позначення білого кольору) тощо. Наприклад, *하얀 눈* – “білий сніг”, *흰 꽃* – “білі квіти”, *허연 담배 연기* – “білий сигаретний дим”, *남성 백인* – “білий чоловік” (раса). В усіх цих висловах колороніми на позначення білого кольору використовуються у прямому значенні для передачі властивості кольору певного предмета або явища. Наведемо приклад з корейської мови, де колірні лексеми набувають переносного значення – *흰소리*. Дослівно цей вислів можна перекласти як “білі слова”, але насправді воно має значення “хвастощі” або “хитрощі”. Колоронім *희다* у цьому випадку має негативний відтінок.

은 세상을 뒤덮은 하얀 눈. – “Білий сніг, що вкрив увесь світ.”

고목이 흰 꽃이 만발해요. – “Старе дерево цвіте білим цвітом.”

민준이는 늘 *흰소리*를 쳐서 그의 말이라면 더 이상 신뢰가 가지 않는다. – “Мінджун завжди говорить білі слова, тому я більше не можу довіряти його словам.” (означає, що людина хитрує або хизується) (Електронний словник корейської мови Naver).

Прикладами з української мови можуть бути такі вислови: *білий сніг, білий цвіт, біле молоко, біла крейда, біла сорочка, білий гриб* тощо. Колоронім “білий” в наведених прикладах виконує суто дескриптивну функцію без додаткових емоційних забарвлень і значень. Однак у таких висловах, як *біла ворона* (не схожий на інших) або *біла брехня* (невеличка брехня, яку кажуть, щоб не засмучувати когось правдою), кольороназва виходить за межі простого опису властивостей.

На противагу білому кольору завжди виступав чорний, як репрезентація протиставлення добра і зла, світлої і темної сторони. Частіше за все в культурах багатьох країн чорний колір несе негативне значення, асоціюючись зі смутком, лихом і ненавистю. Так само український і корейський народи надавали чорному кольору негативного значення, що є помітним у мові.

Цікавим є те, що в історії обох держав чорний також набував позитивного характеру. Саме чорний був одним з двох основних кольорів ниток, які використовували при оздобленні українського традиційного вбрання – вишиванки. Він представляв собою родючу землю, що символізувало благополуччя, достаток і багатство. Не дивлячись на це, чорний також завжди був символом скорботи, журби і жалю для українців. Тим часом для корейців чорний колір мав значення могутності, влади і гідності, що можна побачити в багатьох історичних джерелах. Власне, чорний набув такої символіки, оскільки в епоху Чосон особи вищого статусу вбирались у чорний колір, що підкреслювало їхню мудрість і вишуканість. Тим не менш, асоціація чорного зі скорботою і смертю все ж притаманна обом націям. Саме тому корейці і українці вбираються переважно у одяг чорного кольору при трагічних випадках.

Колороніми на позначення чорного кольору в корейській мові враховують *검다* – *검은, 까맣다* – *까만* (дуже темний), *거뿔다* – *거먼* (чорнуватий), *흑색* (від китайського ієрогліфа 黑 (흑)) та багато інших, оскільки корейська мова налічує велику кількість лексем для опису чорного кольору. Наприклад, *검은 베일* – “чорна вуаль”, *검은 개* – “чорний пес”, *까만 눈동자* – “чорні очі”, *거먼 구름* – “чорні хмари”, *흑색 머리카락* –

“чорне волосся”. Це приклади вживання кольороназв у прямому значенні, де чорний колір називає характеристику предмета. Проте в таких висловах як *검은손* – “чорна рука” та *흑심* – “чорна душа” лексеми на позначення чорного кольору набувають додаткового змісту і надають негативного відтінку висловам, які у свідомості носія мови резонують з певних життєвими поняттями, як от зловісність і нещирість.

흰 반점이 있는 검은 개. – “Чорна собака з білими плямами.”

하늘에 거 먼 구름이 잔뜩 끼었네. – “В небі багато чорних хмар.”

그녀는 세계 경제를 움직이는 검은손이 존재한다고 믿고 있었다. – “Вона вважала, що світовою економікою керує чорна рука.” (за цим стоїть хтось з поганим наміром).

그는 흑심을 품고 그녀에게 접근했다. – “Він підійшов до неї з чорною душею.” (мається на увазі “з поганими намірами”, тобто людина проявляє нещирість) (Електронний словник корейської мови Naver).

Наведемо приклади поширених висловів з кольоропозначенням чорного кольору в українській мові: *чорна пляма, чорна кава, чорні очі, чорний костюм, чорна діра* тощо. У даних словосполученнях лексема “чорний” має чисто описовий характер. Такі вислови, як *чорна смуга* (нещасливий період у житті), *чорний гумор* (неприйнятний гумор) або *чорне слово* (лайка) завдяки колороніму, який асоціюється з поганим, також набувають негативного значення в мовленні.

З психологічної точки зору найщасливішим кольором вважається жовтий, оскільки він уособлює колір сонця. Жовтий колір, як правило, асоціюється з енергією, багатством і радістю. Завдяки своїй яскравості він позитивно впливає на людей, має здатність підбадьорювати і позбавляти стресу. З цієї причини колоронім жовтий нерідко вживається саме з позитивним відтінком.

В історії корейської культури жовтий колір символізував достаток і процвітання, Імператора і центр світу, землю і родючість. Він часто фігурує в традиційному корейському вбранні, мистецтві, архітектурі тощо. Тим не менш, у деяких випадках корейці також наділяють жовтий колір негативними емоціями, такими як заздрість, ревність і хвилювання.

Найбільш вживаними колоронімами на позначення жовтого кольору в корейській мові є *노랗다-노란, 누렇다-누란* (темно-жовтий або жовтуватий), *황색* (від

китайського ієрогліфа 黃 (황), 노란색. Наведемо приклади висловів в яких кольороназва поєднується з іншою лексемою для опису предмета або явища: 노란 봉지 – “жовта сумка”, 노란 병아리 – “жовте курча”, 누런 피부 – “жовтувата шкіра”, 누런 강아지 – “цуценя темно-жовтого кольору”, 황색 모래 – “жовтий пісок”, 노란색 꽃 – “жовті квіти”. До того ж, в корейській мові присутні вторинні кольороназви, які називають колір і особливості його відтінку та насиченості. Наприклад, колороніми 샛노랗다 (яскраво-жовтий, золотистий) і 검누랗다 (жовтий, з легким чорним відтінком) набувають додаткових характеристик завдяки складам “샛” (дуже насичений) і “검” від колороніму 검다 (чорний).

노란 병아리 한 쌍이 앞뜰에서 놀고 있다. – “Пара жовтих курчат грається на дворі.”

누런 피부는 몽고 인종의 공통된 특징이다. – “Жовтувата шкіра є загальною ознакою монгольської раси.”

산은 온통 황색의 단풍으로 물들고 있었다. – “Вся гора була пофарбована жовтим осіннім листям.”

그녀는 샛노란 얼굴을 하고서 병상에 누워 있었다. – “Вона лежала на лікарняному ліжку з яскраво-жовтим обличчям.”

지렁이를 검누렇게 볶다. – “Обсмажити черв’яків до темно-жовтого кольору.” (Електронний словник корейської мови Naver).

Тим не менш, в деяких висловах корейської мови колоронім жовтий може надавати негативного відтінку. Склад “황”, який походить від китайського ієрогліфа на позначення жовтого кольору, зустрічається в деяких назва захворювань в корейській мові, як от наприклад, 황달병 (жовтяниця) і 황열병 (жовта гарячка). Таким чином, жовтий колір у свідомості корейців може викликати асоціації з хворобою, недугою і слабкістю.

Жовтий колір відіграє важливу психологічну роль у світогляді українців і національно-патріотичної приналежності, оскільки саме цей колір видніється на державному прапорі і решті національних символів. Колір стиглого колосся фігурує в повсякденному житті українців і асоціюється зі свободою, силою духу, врожаєм і духовністю. Завдяки своїй значущості для народу він об’єднує людей і репрезентує могутність українського духу.

Кольоропозначення жовтого кольору можуть вживатись як в прямому значенні для надання предмету або явищу дескриптивних ознак: *жовта сукня, жовте листя, жовта фарба, жовта зірка, жовтий лимон* тощо. Проте, так само як в корейській мові, колороніми на позначення жовтого кольору можуть набувати негативної конотація, наприклад такі вислови, як *жовта преса* і *жовта лихоманка*, не викликаються позитивних емоцій у мовців.

Чи не найважливішим кольором в обох культурах є червоний – колір крові і вогню. Він фігурує в більшості сферах життя як корейців, так і українців, і має насичене комплексне значення. Так само як кров асоціюється з життям і смертю, червоний колір також набуває позитивного і негативного сенсу: з однієї сторони це колір кохання, краси, пристрасті і сили, а з іншої – гніву, небезпеки і агресії. Неоднозначність червоного кольору простежується в досліджувальних мовах.

В культурі Кореї червоний колір символізує енергію, добробут і щастя. Поєднуючись з синім кольором в одну фігуру, червоний колір на державному прапорі Кореї представляє елемент Ян, що має значення благородства. Комбінація цих двох кольорів в Інь і Ян є символом початку життя і гармонії, що невідмінно відбивається у свідомості нації. Червоний колір наділяли магичними властивостями в шаманізмі і використовували при виробленні захисних амулетів, також можна часто помітити червоний в корейській традиційній кухні: використання червоних бобів і спецій. Водночас червоний є кольором вогню, що асоціюється з домашнім теплом, сміливістю і впевненістю, але водночас викликає страх. Саме тому, в корейській свідомості червоний набуває негативного відтінку, спонукаючи думки про боротьбу, війну і смерть.

До колоронімів на позначення червоного кольору в корейській мові належать *붉다 – 붉은, 빨강다 – 빨간* (яскраво-червоний), *발강다 – 발간* (червонуватий, яскраво-червоний), *벌겋다 – 벌건* (темнувато-червоний), *적색* (від китайського ієрогліфа 赤 (적)). Крім того, також існують похідні кольороназви, які надають додаткової характеристики кольору, такі як *셋빨강다* (яскраво-червоний), *검붉다* (темно-червоний), *붉디붉다* (насичено червоний, яскраво-червоний) і *노라발강다* (червоний з жовтуватим відтінком). Як і у випадку з кольоропозначеннями жовтого

кольору в корейській мові, склади “*색*” і “*감*” прикрашають основні терміни на позначення червоного кольору. Також можна помітити у випадку лексеми *붉디붉다*, що за допомогою повторення кореня слова “*붉*” передається насиченість кольору, а в *노라발깡다* склад “*노라*” від *노랗다* (жовтий) називає особливості відтінку. Вислови *붉은 장미* – “червона троянда”, *빨간 감* – “червона хурма”, *붉은 딸기* – “червона полуниця”, *벌건 김치* – “червоне кімчі”, *적색 신호* – “червоний знак”, *검붉은 피* – “темно-червона кров”, *붉디붉은 노을* – “насичено червоний захід сонця” тощо, є прикладами вживання колірних термінів корейської мови на позначення червоного кольору у прямому значенні з просто описовою функцією. Однак в такому корейському виразі, як *새빨간 거짓말* – “абсурдна брехня”, колоронім *새빨깡다* (яскраво-червоний) набуває негативного значення неправдоподібності і обурливості.

꽃병에 꽂혀 있는 붉은 장미. – “Червона троянда у вазі.”

신호등의 황색 신호가 적색 신호로 바뀌었다. – “Жовтий сигнал світлофора змінився на червоний.”

상처가 난 데서 검붉은 피가 흘렀다. – “З рани текла темно-червона кров.”

하늘에 붉디붉은 노을이 진다. – “В небі яскраво-червоний захід сонця.”

친구 하나가 머리를 노라발깡게 염색하고 나타났다. – “Друг з’явився з пофарбованим у червоно-жовтий колір волоссям.”

그가 어제 일찍 들어왔다는 것은 새빨간 거짓말이다. – “Те, що він вчора прийшов додому рано, – відверта брехня.” (Електронний словник корейської мови Naver).

Не менш важливим червоний колір є в українській культурі. Вишиванка, калина, мак – червоні символи українського народу, які несуть значення життєвої енергії, родинного тепла, краси і волі. Матеріали і квітки червоного кольору використовували для оберегів від злих духів, і так само як в корейській культурі, червоний колір наділяли магічними властивостями. Крім того, він також асоціюється з боротьбою і витривалістю. Наведемо декілька прикладів словосполучень з кольороназвою червоний в українській мові: *червона калина, червоне вино, червона цегла, червоний перець* тощо. В переносному значенні часто використовується синонімічний колоронім “красний”, що нарікає когось або щось найгарнішим,

найсильнішим або найкращим. Наприклад, *красна дівчина* – дуже приваблива, *красна ціна* – дуже дороге, *красний звір* – найбажаніша здобич, *красне місце* – найкраще.

Синій колір є символом спокою, рівноваги і вірності, чим пояснюються його заспокійливі властивості. Це колір безкрайого неба і води, яка в свою чергу є символом початку життя, відродження і очищення. В традиція деяких народів синій асоціюється зі смутком і печаллю, звідси, наприклад, походить назва жанру музики “блюз”, яке утворилось від колороніму англійської мови “blue” (синій), що має негативну конотацію меланхолії.

Для корейців синій колір, перш за все, є репрезентацією небесної сили і духовності, і частіше за все його можна побачити при описі краси природи. На корейському державному прапорі зображується дуалістична концепція Інь та Ян за допомогою поєднання синього і червоного кольорів, таким чином вони протиставляються один одному як протилежні концепції: жінка і чоловік, холод і тепло, світло і темрява, вода і вогонь тощо; і водночас символізують гармонію всесвіту. З цього можна зробити висновок, що синій є кольором стриманості, енергії і мудрості.

Як нами було зазначено в Розділі 1, корейській мові властивий феномен “grue”, а власне нечітке розрізнення кольорів синій і зелений та використання однієї колірної лексеми для опису цих кольорів. Власне корейські колороніми *파랗다* – *파란* і *푸르다* – *푸른* описують як колір “ясного осіннього неба, глибокого моря або свіжої трави”, і хоча лексему *파랗다* спершу наділяли ознакою саме синього кольору, пізніше її значення було узагальнено до синього і зеленого (Електронний словник корейської мови Naver). Крім того, в корейській мові також утворились окремі колірні лексеми на позначення синього і зеленого кольорів: *청색* – синій (від китайського ієрогліфа 靑 (淸)), *녹색* – зелений (від кит. 綠 (녹)) та *초록색* – зелений (від кит. 草綠 (초록)). Не дивлячись на це, корейці схоже надають перевагу вживанню загального колірного терміну. Наприклад, *파란 바다* – “синє море”, *파란 밭* – “зелене поле”, *푸른 하늘* – “синє небо”, *푸른 숲* – “зелений ліс”, *청색 새* – “синя пташка”, *녹색 나무* – “зелене дерево”, *초록색 나뭇잎* – “зелене листя”. Корейські кольороназви синього кольору також можуть набувати додаткового значення завдяки поєднанню складів, як от наприклад,

새파랗다 (яскраво-синій або яскраво-зелений), *감파랗다* і *검푸르다* (темно-синій або темно-зелений), що забарвлює їх вторинним відтінком і рівнем насиченості. У деяких випадках колоронім синього кольору може мати негативний відтінок суму і обурення, наприклад, слово *푸르딩딩* може означати “синюватий” або “тьмяно-синій”, проте в непрямому сенсі набуває емоційного забарвлення і описує людину з насупленим або грізним виглядом обличчя. Визначати про який з кольорів йдеться мова при використанні колоронімів *파랗다* і *푸르다* варто лише завдяки контексту, що ускладнює роботу перекладачам і збентежує при вивченні корейської мови.

파란 바다와 흰 모래 사이에 꽃이 피어 있다. – “Між синім морем і білим піском цвітуть квіти.”

잎이 우거진 푸른 숲. – “Листяний зелений ліс.”

바닷물이 새파랗다. – “Морська вода яскраво-синя (або яскраво-блакитна).”

남풍이 불고 있는 바다는 검푸르렀다. – “Море, де дув південний вітер, було темно-синє.”

푸르딩딩 성난 얼굴. – “Насуплене сердите обличчя.” (Електронний словник корейської мови Naver).

Синій колір займає важливе місце в українській історії і також присутній на державному прапорі, де він символізує небо, а тобто безгранність, волю і мир, що так резонує з свідомістю українців. На відміну від корейської мови, в українській чітко розмежовані колірні терміни синього і зеленого кольорів, що не викликає збентежень. Наведемо декілька прикладів вживання колірного терміну на позначення синього кольору в українській мові: *синє небо*, *синя волошка*, *синє око*, *синій кит* тощо. У словосполученні “синя птаха” колоронім має позитивне значення, оскільки цей вислів асоціюється з символом щастя, а у вислові “синя панчоха” кольороназва бере на себе негативну роль, бо його використовують для опису черстої жінки, яка не відповідає стереотипному уявленню про жіночність. Крім того, синій може набувати негативний відтінок, оскільки асоціюється також з журбою, слізьми і депресією.

Отже, в цьому підрозділі нами було досліджено семантичні особливості функціонування колоронімів в корейській та українській мовах. Ще раз детальніше розглянувши розподіл на базові кольори в корейській мові, ми сфокусували нашу

увагу на основній п'ятірці кольорів: білий, чорний, жовтий, червоний і синій, які відіграють велике значення у культурах Кореї і України. Було по черзі проаналізовано кожний колір і його символіку в історії народів та асоціації, які можуть виникати у мовців при контакті з певним кольором. Для кращого розуміння функціонування колірних лексем нами було наведено і розглянуто приклади їх вживання як у прямому, так і переносному сенсі. Необхідно звернути увагу, що, не дивлячись на відносну схожість в сприйнятті кольорів мовцями обох країн, існують певні відмінності і культурні особливості, які варто вивчати для покращення знань корейської мови українським мовознавцями.

2.2 Колірна лексика у корейських та українських фразеологічних одиницях

Неодмінним кроком для опанування будь-якої мови є заглиблення у своєрідність особливостей культури певної країни. Оскільки мова вбирає в себе всю специфіку історії народу протягом століть його існування, вона насичується величезною кількістю лексичних одиниць, які відображають національні цінності, менталітет народу, його традиції і особливості свідомості мовців. Неабиякої ролі при вивченні іноземної мови набуває фразеологія і аналіз вживання тих чи інших фразеологічних одиниць, адже саме цей розділ лінгвістики “вивчає стійкі мовні звороти та вирази, фразові дієслова та фраземи, лексичні одиниці або вирази, в яких значення складається з комбінації слів, які не потребують аналізу кожного з його компонентів” (Чернецька, 2018, с. 30). Іншими словами, фразеологічні одиниці можуть набувати незалежного значення з різноманітними емоційними забарвленнями і культурними особливостями, які притаманні лише певному етносу. У сучасній лінгвістиці помітний акцент робиться на дослідженні фразеологічних одиниць за допомогою порівняння різних мов, аналізуючи подібності і відмінності значень певних фразеологізмів для глибшого розуміння особливостей мови.

Колір істотно пов'язаний з тим, як люди сприймають своє навколишнє середовище і життя з точки зору різних аспектів: культурних, побутових,

символічних, соціально-історичних, емоційно-психологічних тощо. Як нами було розглянуто в попередньому підрозділі, в світоглядах українців і корейців кольори набувають певних асоціацій, що призводить до метафоричного використання кольороназв в цих мовах. Специфіка сприйняття носіями мови певного колороніму помітно простежується при дослідженні фразеологізмів, оскільки колірні лексика активно розвивається протягом усієї історії мов і не є винятком при формуванні усталених виразів.

Обидві мови, корейська і українська, вкрай багаті на колірну термінологію, яка варта уваги мовознавців. Для кращого розуміння світогляду корейців і відмінностей у концептуалізації світу нами буде розглянуто і проаналізовано низку фразеологічних одиниць з колоронімами обох мов, розібрано принципи функціонування колірної лексики і її вплив на свідомість мовців.

Як нами було зазначено раніше, білий колір частіше за все символізує чистоту і світло, тобто має позитивну конотацію і викликає добру реакцію. Розглянемо декілька фразеологічних одиниць з колоронімом на позначення білого кольору в корейській мові:

하얀 얼굴로 거짓말을 하다 – “казати брехню з білим обличчям”. Корейська кольороназва “*하얀*” в даному випадку використовується для опису невинності, тобто значення фразеологізму є “брехати з невинним виглядом”. Не дивлячись на загальний негативний відтінок вислову, колоронім називає позитивне явище;

하얀 마음으로 사람을 대하다 – “ставитись до людини з білим серцем”. В цьому випадку лексема на позначення білого кольору також виступає з позитивної сторони і “*하얀 마음으로*” означає ставитись до людей “з щирим серцем” або “добрими намірами”;

하얀 미래 – “біле майбутнє”. Еквівалент українському вислову “світле майбутнє”, яке забарвлене позитивними емоціями надії на краще життя

하얀 눈으로 보다 – “дивитись білими очима”. У цьому випадку кольоропозначення навпаки надає фразовому виразу негативний відтінок, маючи на увазі “дивитись на когось зверхньо” або “не схвалювати”;

흰소리치다 – “говорити білі слова”. Ми згадували цей приклад у попередньому підрозділі і з’ясували, що колорім “*흰*” має тут негативне емоційне забарвлення, оскільки даний вираз означає “вихвалитися” і “хизуватися” з відтінком брехні;

백수건달 – “людина без грошей”. Цим виразом корейці описуються ледачу людину, яка вештається і немає грошей на проживання, таким чином колір на лексема “*백*”, яка походить від китайського ієрогліфа, має негативний відтінок.

В українській мові присутні такі фразеологізми з кольороназвою білого кольору: *доживати до білого волосу* – означає “дожити до старості”, білий колір описує сиве волосся, тож асоціюється зі старістю і мудрістю; *покидати білий світ* – “помирати”, білий символізує життя; *біла пляма* – “щось незвідане і недосліджене”, колоронім тут має значення невідомості; *неначе з білої гарячки* – “необдуманно”; *біла кістка* – “знатного роду”, білий символізує вишуканість і недоторканність.

Чорний колір у свідомості людей викликає здебільшого неприємні і негативні емоції, що відображається у вживанні фразеологізмів з його кольороназвою. Приклади фразеологічних одиниць корейської мови:

한번 검은 희기 어렵다 – “як вже став чорним, то білим стати важко”. Корейці вживають цей вислів, щоб сказати “якщо вже нагрішив, то буде важко повернути репутацію” або “звинив, то буде нелегко виправити ситуацію”. Таким чином, знову можна побачити протиставлення білого і чорного кольорів, як паралель між добром і злом;

검둥개 미역감긴다고 희어지지 않는다 – “скільки чорну собаку не мий, вона не побіліє”. Вираз, який для корейців означає “не залежно від того, що ви будете робити, нічого не зміниться”;

검정 개 까마귀 더러 검다 한다 – “дивиться ворона на сороку і каже, що вона чорна”. Даний вислів вживаються по відношенню до людини, яка висміює і критикує інших, не зважаючи на власну скрутну ситуацію, тобто є лицемірною і зневажливою. Можна порівняти зі схожим висловом в англійській мові – “*pot calling the kettle black*” або в українській мові – “*чиє б нявчало, а твоє гарчало*”;

검은 데 가면 검어지고 흰 데 가면 희어진다 – “в чорному місці стає чорним, а в білому – білим”. Ще один корейський вислів, де фігурує протиставлення чорного і

білого кольорів, як двох кардинально різних сторін. Значення фразеологічного виразу полягає в тому, що думки і характер людини підлаштовується під середовище і оточуючих людей.

Фразеологізми української мови з кольороназвою чорного кольору: *чорний кіт пробіг* – “між кимось відбулась сварка”, чорний асоціюється з незгодою і конфліктом; *на чорну годину* – “на випадок скрутної ситуації”, колоронім має негативне значення лиха і бідності; *збираються чорні хмари* – “насувається лихо” або “загрожує небезпека”, знову ж таки колірна лексема описує нещастя; *аж у роті чорно* – “хтось сердитий і свариться”, асоціація з лайкою і злістю; *чорним по білому* (написано) – “щось дуже очевидне”. Можна зробити висновок, що у фразеологізмах обох мов кольорозпозначення чорного кольору відіграє негативну роль, а також часто контрастує з білим.

Приклади фразеологізмів корейської мови з колоронімами на позначення червоного кольору:

눈알이 시빨징다 – “мати дуже червоні очі”. Вживається цей фразеологізм стосовно людини, яка переслідує лише власні інтереси, тобто колірна лексема “*시빨징다*” має негативний відтінок;

얼굴이 빨개지다 – “обличчя почервоніло”. Корейці використовують цей вислів, коли говорять про зміну кольору обличчя через якесь почуття, наприклад, гнів, зніяковіння або сором;

적수공권 – “нічого не мати”. Описує людину в скрутній ситуації і в якій нічого немає;

장미빛인생 – “життя кольору троянди” або “рожеве життя”. Даний фразеологізм використовують для зображення щасливого, радісного життя, оскільки корейці асоціюють рожевий колір, а власне колоронім “*장미빛*”, з позитивними емоціями;

빨간 상놈 푸른 양반 – “червоний селянин і синій дворянин”. У цьому вислові протиставляються лексеми, які раніше використовували для опису соціального статусу в Кореї поєднуючись з колороніми. Таким чином, колірний термін “*빨간*” символізує менш розвинену верству населення, обмеженість і загалом має негативний відтінок, тоді як “*푸른*” є символом освіченості, вишуканості і поваги.

В українській мові зустрічаються такі фразеологічні одиниці з кольоназвами червоного кольору: *червоний як рак* – “знякковіти” або “почервоніти від сорому”; *червоний півень* – “пожежа”, асоціація з небезпекою; *виступати червоною ниткою* – “бути основним в чомусь” або “головна суть”, колоронім червоний підкреслює важливість; *задля красного слівця* – “щоб скласти гарне враження”, колірна лексема “красний”, зазвичай, має позитивне значення.

Червоний колір регулярно фігурує в мовленні корейців і українців, оскільки відіграє значну роль в історії і культурі обох держав. Можна помітити, що кольороназви на позначення червоного кольору в корейських фразеологізмах частіше набуває негативної конотації егоїзму, люті, бідності, сорому тощо, проте також зустрічається і в позитивному значенні краси і щастя. Так само в українській мові колороніми червоного кольору виражають різноманітні емоції у складі фразеологічних одиниць.

Фразеологізми з колірними термінами на позначення жовтого кольору в корейській мові:

노란자위 – “жовток”. Означає щось головне і важливе, оскільки жовтий колір в корейській культурі символізує центр світу;

싹이 노랗다 – “жовті бутони”. Корейці використовують даний вислів у ситуації, коли від початку все йде не за планом, не так як має бути. Колірна лексема “*노랗다*” описує колір бутона, який не розквітнув, а навпаки зів’яв, тож у цьому випадку колоронім має негативний відтінок;

노랑통이 – “жовта людина”. Цей вираз є зневажливим по відношенню до людини, в якої колір шкіри пожовтів через проблеми зі здоров’ям. Часто можна помітити, що корейці наділяють колороніми жовтого кольору негативним значенням, адже вони асоціюють його з захворюванням.

З українських фразеологізмів з кольороназвою жовтого кольору можна згадати *жовтий, як віск* – може означати просто “дуже жовтий”, як ознаку кольору, але також вживається, щоб зауважити нездоровий стан людини; *жовтороте пташеня* – “новачок” або “неосвічена людина”, жовтий колір асоціюється з юністю і розвитком; *в очах жовтіє* – “паморичиться в голові”, що знову ж таки вказує на слабкість і

недугу. Не дивлячись на те, що загально жовтий колір асоціюється з силою, теплом і життєрадісністю, що в корейських, що в українських фразеологізмах він частіше набуває негативного відтінку.

Врешті, що стосується фразеологізмів корейської мови з кольороназвами синього кольору, то можна згадати такі вирази:

푸르딩딩한 얼굴 – “синє обличчя”. Вислів, який використовується корейцями для опису сумного вигляду обличчя, оскільки синій колір асоціюється зі смутком і журбою;

청맹과니 – “блакитне сліпе око”. Корейці використовують даний фразеологізм з колірною лексемою “*청*”, яка походить від китайського ієрогліфа, для характеристики людини, яка навіть з відкритими очима не бачить те, що перед нею. Тобто описує образ обмеженої і недалекоглядної особи, що несе в собі негативний відтінок;

빨간 상놈 푸른 양반 – “червоний селянин і синій дворянин”. Нами було зазначено раніше, що в даному вислові колоронім синього кольору описує ерудовану людину поважного статусу.

В українській мові присутні такі фразеологічні одиниці за участю синьої кольороназви: *бідний, аж синій* – “злидар, дуже бідна людина”, колоронім асоціюється з голодом і холодом, має негативне значення; *синява перед очима* – “синці під очима”, вираз вказує на втому і безсилля; *напитися до блакитного змія* – “дуже напитися”; *блакитна кров* – “людина благородного роду”, кольороназва символізує вишуканість і аристократичність. Загалом можна зауважити, що в корейській і українській мовах синій колір зображає як негативні, так і позитивні емоції, однак частіше можна зустріти фразеологізми, де синій колір виступає ознакою втрати життєвої сили, зневіри і втоми.

Отже, в цьому підрозділі нами було досліджено семантичні особливості кольороназв в корейських і українських фразеологічних одиницях. Було проведено аналіз функціонування різних колірних термінів у фразеології двох мов, наведено приклади їх використання і визначено, які конотації вкладають носії мови у колірну лексику. Оскільки фразеологічні вирази є невід’ємною частиною життя кожної людини та вважаються історичною і культурною спадщиною кожного народу,

вивчення особливостей їхнього вжитку є необхідним для глибшого розуміння світогляду корейців і кращого опанування корейської мови.

Висновки до Розділу 2

У Розділ 2 перед нами стояло завдання дослідження семантичних особливостей колоронімів в корейській та українській мовах. Задля цього було використано аналіз вживання колірної лексики, зважаючи на специфіку конотацій, які вкладають носії мови в ту чи іншу кольороназву.

Беручи до уваги те, що кольори є невід'ємною частиною людського життя і мають вплив на емоційний і психологічний стан, вони безсумнівно відіграють значну роль у мовленні людей. Саме це спонукає сучасних мовознавців до детальнішого вивчення колірної термінології і її впливу на склад мови. З метою дослідити семантичні особливості колоропозначень, нами було детальніше розглянуто п'ять основних кольорів, які відіграють значну роль в культурах обох країн: білий, чорний, червоний, жовтий і синій. Для заглиблення у світосприйняття корейців нами було проаналізовано функціонування колірних лексем на прикладах, таким чином визначаючи, яке емоційне забарвлення надається певним кольорам і які асоціації вони викликають у мовців. Крім того, нами було виявлено подібності і відмінності вживання колоронімів в корейській і українській мовах, що є корисним для українських лінгвістів при вивченні корейської мови.

До того ж, в цьому розділі нами було розглянуто функціонування корейських і українських кольороназв в складі фразеологічних одиниць. Зважаючи на значну роль фразеологізмів у будь-якій мові, адже вони накопичують в собі традиції і культуру певного народу, їхнє дослідження є вагомим для кращого сприйняття іноземної мови. Нами було наведено приклади фразеологізмів обох мов із вживання колірної лексики і простежено символізм, який носії мови вкладають в кольоропозначення. Завдяки глибшому зануренню в семантичні особливості колірної термінології корейської мови українські мовознавці матимуть можливість наблизитись до розуміння корейського світогляду.

ВИСНОВКИ

У першому розділі нашої роботи ми заглибились у теоретичні засади вивчення колоронімів в корейській та українській мовах, спираючись на думки різних мовознавців щодо ролі кольору у мові. Колірна лексика користується значною популярністю серед науковців, завдяки своїй багатій семантичній насиченості і широкому застосуванню у повсякденному житті та літературі. Лексика на позначення кольорів надає мові естетичного забарвлення і уможливорює вільне створення образів письменниками, що підкреслює її динаміку. Проте поняття кольору досліджується не лише з точки зору лінгвістики, а й привертає увагу фізиків, біологів, психологів, істориків і багатьох інших.

Оскільки колір присутній у кожній сфері людського існування, природним є прагнення зрозуміти його психологічного вплив на свідомість людини, які емоції викликає і чому. Кожен колір проковує у підсвідомості певні реакції і асоціації, які можуть відрізнятися залежно від національної приналежності, віку, статі тощо. Неабияке значення кольори мають в традиціях різноманітних культур, їх вплив змінюється в залежності від історичних періодів і географічних регіонів, таким чином формуючи суспільне сприйняття кольору. Саме тому важливим є дослідження впливу колірної термінології на корейську спільноту.

У теоретичній частині роботи нами було розглянуто попередні напрацювання лінгвістів, які приділяли увагу вивченню колірної лексики. З них можна виокремити роботи Берліна і Кея, Лакоффа, Люшера, Вежбицької, Дзівака, Семашко, Вишницької тощо. Науковці вивчали колороніми з різних підходів, найпопулярнішими з яких є антропологічний, психологічний, гендерний і лінгвокультурологічний. Насамперед привабливим для вчених є аналіз кольороназв зі сторони його психологічного ефекту на людей, їхня роль у засобах масової інформації, культурі і філософії народу.

Крім того, нами було виділено найпоширенішу систему основних колоронімів, представлену Берліном і Кеєм, за якою визначають 11 базових кольорів: білий, чорний, червоний, зелений, жовтий, синій, коричневий, фіолетовий, рожевий, оранжевий і сірий, тобто всі інші кольори вважаються похідними від перелічених.

Більшість мовознавців підтримують розподіл колоронімів на первинні (синій, жовтий, зелений) і вторинні (синюватий, блідо-жовтий, темно-зелений).

Для кращого розуміння теми нами було досліджено семантичні особливості кольоропозначень української мови. Роль кольору є значною в українській історії і культурі, що впливає на збагачення лексичного складу мови. Варто зазначити, що колороніми в українській мові здатні вживатися як в прямому дескриптивному значенні, так і в переносному метафоричному, особливо у художньому дискурсі. До того ж, нами було виокремлено лексико-семантичну групу прикметників на позначення кольорів і варіації їх розподілу у сучасній українській мові.

Не менш насиченою є система колоронімів корейської мови, що спонукає до її неодноразового дослідження науковцями. Корейська колірنا лексика нараховує лексичні одиниці китайського, японського і англійського походження і, звичайно, власне корейські лексеми. Берлін і Кей визначили 12 основних кольороназв у корейській мові: *하양다, 까맣다, 빨강다, 파랗다, 녹색, 노랑다, 청색, 갈색, 자색, 등색, 회색*. з яких лише п'ять є власне корейськими колоронімами. Однак, не дивлячись на зацікавленість мовознавців корейською колірною термінологією, ця тема недостатньо досліджена українськими спеціалістами, що перешкоджає чіткому розумінню культурних особливостей корейців.

Практична частина нашої роботи була присвячена дослідженню семантичних особливостей колоронімів в корейській та українській мовах за допомогою їхнього аналізу і порівняння. Враховуючи вагоме значення колірної лексики протягом усього процесу формування нації, сприйняття лексем на позначення кольору може відрізнитись у людей різних культур. Щоб дослідити семантичні нюанси кольороназв ми зосередилися на п'яти основних кольорах – білому, чорному, червоному, жовтому та синьому, – які мають культурне значення як у корейському, так і в українському суспільствах.

Один за одним нами було проаналізовано базові кольороназви і їхні семантичні специфіки вживання на прикладах. Аналізуючи, як кожна з двох мов надає кольорам певні символістичні пояснення та інтерпретує це у мовленні, нами було охарактеризовано як люди різних етносів сприймають і розуміють навколишній світ.

Насамперед нами було наведено варіації колірних лексем корейської мови та української мови і приклади їх використання. Колірні терміни обох мов вживаються як просто для опису ознак певного предмета або явища (*흰 꽃, 붉은 딸기*; чорна пляма, жовте листя), так і при переносному значенні з емоційним забарвленням (*흑심, 흰소리*, жовта преса, біла ворона). Залежно від способу вжитку колороніму, він може нести в собі позитивні або негативні конотації, які необхідно розрізняти для кращого опанування іноземною мовою.

Неабияку роль у кожній мові відіграють фразеологізми, які відображають культуру, історію і духовні цінності нації. З цієї причини нами було проаналізовано особливості вжитку колоронімів у фразеологічних одиницях корейської та української мов, щоб заглибитись в значення кольорів, які формуються у свідомості носіїв мови, і за допомогою порівняння краще зрозуміти, яких емоційних відтінків вони набувають. Наприклад, у корейському фразеологізмі *눈알이 시뻘겁다* кольороназва червоного кольору має негативний відтінок, а в українському вислові *задля красного слівця* – позитивний. Таким чином, нами було наголошено на необхідності детального вивчення впливу колірної лексики на світосприйняття, що відбивається на такому важливому прошарку лексики мови як фразеологія.

Підсумовуючи, варто відзначити, що наше дослідження відіграє вагомий роль у розумінні семантичних особливостей колірної термінології корейської мови. Зважаючи на обмежену кількість наукових напрацювань українських фахівців на тему колоронімів у корейській мові, проведена нами робота є значним кроком у напрямку розвитку цього питання. Потреба в подальшому глибокому вивченні корейської колірної лексики зумовлена тим, що глибоке розуміння семантичних зв'язків сприятиме поліпшенню рівня корейської мови українських спеціалістів і призводитиме до більшого усвідомлення корейського менталітету.

АНОТАЦІЯ

이 논문의 주제는 “한국어와 우크라이나어의 색채어 의미론: 교차언어 연구”이다. 색상은 인간 존재의 모든 측면에 존재하므로 색상이 인간 의식, 정서적 반응 및 연관성에 미치는 심리적 영향을 이해하려는 것은 자연스러운 욕구이다. 각 색상은 잠재의식의 특정 연관성을 불러일으키며, 이는 문화적, 사회적 및 기타 상황에 따라 다를 수 있다. 색의 중요성은 다양한 문화의 전통에도 반영되어 있으며, 역사적 시대와 지리적 지역에 따라 그 영향력이 다르며 사회의 색에 대한 인식을 형성한다. 따라서 색채 용어가 한국 사회에 미치는 영향에 대한 연구는 중요한 측면이다.

본 논문의 이론적 부분에서는 색 어휘에 주목한 언어학자들의 선행 연구를 분석했다. 유색 어휘는 의미론적 풍부함과 일상 생활 및 문학에서의 폭넓은 사용으로 인해 과학자들 사이에서 관심을 불러일으킨다. 색채어는 언어에 미학적 색상을 추가하고 작가가 언어의 역동성을 강조하면서 이미지를 쉽게 만들 수 있도록 한다. 과학자들은 인류학, 심리학적, 성별 및 언어 문화적 측면을 포함한 다양한 접근 방식에서 색의 용어를 고려했다. 전문가들은 사람에 대한 심리적 영향, 대중 매체에서의 역할, 국민의 문화 및 철학 관점에서 색 이름을 분석했다. 가장 일반적인 기본 색의 체계를 강조하고, 기본 색의 체계와 한국어와 우크라이나어에서의 그 차이점을 결정했다.

이 논문의 실용적인 부분은 한국어와 우크라이나어에서 색채어의 의미적 특징을 비교하여 분석하는 데 할애되었다. 이 연구는 한국 문화를 보다 잘 이해하기 위해 한국어와 우크라이나어 관용구에서 색채어 사용의 특수성을 분석하기도 하였다. 이 연구는 한국어의 색채 용어의 의미적 특징을 이해하는 데 중요한 기여를 한다.

한국어의 유색 어휘를 이해하는 것은 우크라이나 전문가들의 한국어 능력 수준을 향상시키는 데 기여하고 한국어 정신을 더 잘 이해하는 데 도움이 될 것이다.

키워드: 색채어, 유색 어휘, 의미론, 문화, 특성, 문화적 차이, 관용구.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Боса, В. П. (2014). Роль колоративів у репрезентації депресивного стану героїв (на матеріалі іспанської повоєнної прози). *«Молодий вчений»*. Педагогічні та психологічні науки, 7(10), 120-122.
- Вишницька, Я. С. (2017а) Питання класифікації кольоронімів у лінгвістиці. *Філологічні науки: історія, сучасний стан та перспективи*, Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, Львів, 97-99.
- Вишницька, Я. С. (2017б) Підходи до вивчення кольоронімів у лінгвістиці. *Науковий потенціал та перспективи розвитку філологічних наук*, Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, Київ, 69-71.
- Гриماشевич, Г. І., & Мельник, Н. (2004). Семантика кольорів у творчості Валерія Шевчука. *Історико-філологічний збірник з регіональних проблем*, Волинь-Житомирщина, (12), 147-156.
- Жовтоног, О. О., & Горобець, Т. В. (2018). Психологічна семантика кольору. *Актуальні проблеми природничих та гуманітарних наук у дослідженнях молодих учених «Родзинка–2018»/XX Всеукраїнська наукова конференція молодих учених*, Черкаси, 323-326.
- Іншаков, А. Є. (2013). Теоретичні засади дослідження колірної лексики в мовознавстві. *Філологічні студії*. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету, (9), 188-195.
- Критенко, А. П. (1963). Семантична структура назв кольорів в українській мові. *Славістичний збірник.–К.: Вид-во АН УРСР*, 97-111.
- Семашко, Т. Ф. (2008). *Особливості семантики та функціонування слів-колоративів в українській фразеології*. (Дис. канд. техн. Наук). Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ.
- Семашко, Т. (2009). Семантична структура лексичних одиниць на позначення кольору в українській мові. *Мовознавство.–Вип*, 17, 14-21.

- Семашко, Т. Ф. (2011). *Проблема визначення статусу кольоропозначень як лінгвістичних одиниць*. Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ.
- Семеряко, О. В. (2020). Вербалізація концепту «чорний колір» у фразеологізмах корейської мови. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*, 118.
- Чернецька, Н. В. (2018). Колороніми в структурі фразеологізмів в іспанській та українській мовах. *Studia Philologica (Філологічні студії): зб. наук. пр.*, (10), 29-33.
- Caskey-Sirmons, L. A., & Hickerson, N. P. (1977). Semantic shift and bilingualism: Variation in the color terms of five languages. *Anthropological linguistics*, 19(8), 358-367.
- Kay, P., & McDaniel, C. K. (1978). The linguistic significance of the meanings of basic color terms. *Language*, 54(3), 610-646.
- Kim, A. I. (1985). Korean color terms: An aspect of semantic fields and related phenomena. *Anthropological linguistics*, 425-436.
- Naver Dictionary. <https://en.dict.naver.com/#!/main?sLn=en>
- Posson, E. (2018). An investigation of color terms in Korean. (Senior Honors Thesis). Wichita State University, Kansas.
- Tyson, R. E. (1998). Color Naming and Color Categorization in Korean. *Japanese/Korean Linguistics, Vol. 7*, Stanford, California, (177-196).
- 이만영, & 김영선. (1997). 한국인의 기본 색이름에 대응하는 색상에 관한 연구. *인지과학*, 8(4), 1-10.